nitt, er verði gætur fullt utan sig sjálft; var kærugna og svo er í lid leidin, að sú Dóttir implicerum verðlist. Uppá sama stað vitnast að sú sagði gagnstæð um Ofsigkomulagið varið aður til Rettarins Dom, en Rettinum gat sín þarum litið eður ecknt sagt, þá sú fyrir sau sólt úr Stofni í aðra Svait — frá sú byrti Stafnu til Vitnisbundar Aflyggingar — yfirhyggdist; en Meginið af Vitna Framburðinum svað lútandi er uppá Elinar Menn, og varnar allt, utan Sam-Dráttarin og Skúlunar Capir milli, nytir Einbotti á Fulgum á Hvaneyri, þá nitt Vitnanafn Steinun Guðmundsdóttir á Skarðalæki vitnaði sig vera ugin Augum sínd sofa í Kirkjunni, nitt sín á Sóttu Árið 1823, að Kristín á Kirkju Golfi, Guðrúnu sar sín sat, nitt Einar gæsid sofði, sem Vitnið lét sí Dóttinni að Guðrún skyldi látast, Ofsagði vegna, þursa nytir varða af Mæðusöldinni, svarið stadfest ist sía Vitninu, Eru til Guðrúnar ugin Dóm, vid sad, sem að lútandi, sar á undan.

Ef öllu svar ansendu útkemur verði viðara en vist Grunsemi móti sinu Dalsólta, svo að sönnu sofði, í Sylgi N.L. I-III-6, tildoma mátt vin til Lovilga skyldan lid, vins og sar upsastadid sustur; sar móti sustur Rettarin sundid að sá Dalsólti sustur að sar Bónd bord, vid Vidleitni sans að sá sinsa, vid Umgengni vid Guðrúnu Jónsdóttur aldrei óðrum Menn, yfirtalada